

4 lutego 1928 r.

A 324/ 19/14

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 8111.

Kl. 44 b 27.

Paul Liebau
(Cremzow III, Niemcy).

Popielniczka.

Zgłoszono 14 października 1925 r.

Udzielono 6 grudnia 1927 r.

Pierwszeństwo; 4 sierpnia 1925 r. (Niemcy).

Palący się papieros, położony na zwykłą popielniczkę, tli się dalej, spala się wreszcie zupełnie, wydając przytem zapach bardzo nieprzyjemny.

Wadę tę usuwa popielniczka według wynalazku niniejszego w ten sposób, że zamyka prawie zupełnie dostęp powietrza do leżącego na niej palącego się papierosa. Dzięki temu tlen dochodzi do palącego się tytoniu w tak małej ilości, że nie wystarcza na podtrzymanie dalszego spalania, co powoduje wygaśnięcie tlącego się tytoniu, wobec czego unika się nieprzyjemnego zapachu. Jak wykazały doświad-

czenia, papieros wygasa zupełnie po 15—20 sekundach.

Załączony rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku.

Na okrągłej podstawie *a* w rodzaju talerza, którego brzeg zaopatrzony jest celowo w zagłębienia, umieszczone jest mniejsze naczynie *b* od spodu zwężone.

Jako materiał wchodzi w rachubę metal, szkło, porcelana i t. d.

Popielniczka taka może posiadać dla celów specjalnych pomieszczenie dla zapalek lub urządzenie do wkładania kart, tablic reklamowych i t. d.

Zastrzeżenie patentowe.

Popielniczka, znamienna tem, że na podstawie w rodzaju talerza, której brzeg zaopatrzony jest celowo w zagłębienia, umieszczone jest mniejsze naczynie u dołu

zweżone, które nie dopuszcza do tłącego się papierosa tlenu w dostatecznej ilości.

Paul Liebau.

Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

